11.3.36

הייתי הערב אצל י.ל.ס. הוא דיבר לפני שבועים עם עסקן ערבי "בעל השפעה ניכרת" להפגיש אותי עם גמאל. גמאל אמר שאינו רואה כל תועלת מעשית בפגישה. י.ל.ס. סבור שאולי הצדק אתו. לסתם שיחה עכשיו אין מקום. נחוץ דרך. בהמשך דבריו עמד על חשיבות פגישה. ומכאן הצורך במועצה. רק בכוח המשלה להפגיש את שני הצדדים.

אמרתי לו שאחד הקשיים במציאת הסכם הוא לא רק חוסר דרך משותפת אלא העדר צד שכנגד המוסמך לדבר בשם הערבים, וגם אלה שיהיו במועצה - סלבד מה שלא ירצו לבוא אתנו לידי הסכם - לא יהיו באי כוח העם. כי קודם כל יכנסו שמה קריריסטים.

י.ל.ס. סבור שחשובה הפגישה כשהיא לעצמה. עד עכשיו הערבים לא שמעו את דעתנו, אין הם מכירים את מצבנו לא בגולה ולא בארץ - במועצה ישמעו. מתחילה לא יקבלו דברינו, נוסיף לדבר עד שישמעו לנו.

שאלתיו מה הועילו הפגישות של היהודים עם הגרמנים בפרלמנט הגרמני? על זאת ענה ששם היו היהודים לא כיהודים. שאלתיו - ובטיים הפולני?

אעפ"כ עמד על חשיבות הפגישה המשותפת. אמרתי לו: כששני אנשים מכים זה את זה הם נפגשים, ומה תועלת בפגישה כזאת? הפגישה שלנו עם הערבים במועצה תהיה בהכרח פגישה של מלחמה.

לאו דווקא - הוא סוען. נתתי לו דוגמא: אחת לששה חדשים תופיע שאלת השידול. האם לא תהיה אז התנגטות?

הוספתי: ההבדל ביני ובינך הוא שאתה נכון לוותר על עליה לשם שלום, אני - לא, אם כי השלום יקר לי. ואילו גם ויתרתי - לא יוותרו יהודי פולין וגרמניה, כי אין להם ברירה אחרת. בשבילם העליה קודמת לשלום.

אמר - ובכן אין כל דרך ותקווה לשלום.

אמרתי - אם יש ערבים בעלי השפעה הרוצים בהבנה אפשר למצוא דרך.

שאלני לדרך. אמרתי: על יסוד הסטרה הגדולה שלנו והסטרה הגדולה של הערבים. פדרציה ערבית ומדינת יהודים.

אמר שהערבים לא יאמינו לנו, זהו ענין של העתיד, דרוש הסכם על יסוד ההווה.

אמרתי - גם זה יתכן - על יסוד השתתפות פריסטית בשלטון.

זה יתכן - ענה וינסה לשוחח עם הצד השני. שאלני אם אני מכיר אנטוניוס או חלדי. אמרתי שלא נפגשתי אתם עד היום.

ושוב ניסה להוכיח לי חשיבות המועצה. ושאלני אם אני יודע על הפגישה בביתו - (עם אנשי סמילנסקי ואוסטר). אמרתי שאני לא איעץ את שרתוק להוסיף להשתתף בפסיבות אלה. בכל הדבר הזה יש נזק.

שוחחנו על מצרים. שמע ברדיו לפני שבועיים נאומו

של מילס למפסון בפתיחת המו"מ עם המצרים. הנציב האנגלי הודיע שהוא מצווה מטעם ממשלתו להודיע שאנגליה היא בעד הכרת "סובריניות מלאה" של מצרים, ומלך בריטניה ומלך פואד יהיו שני שווים...

הוא סבור שמשרד החוץ באנגליה הוא עכשיו בעד פוליטיקה "פרו-ערבית" - מה שבלי ספק נכון.

הסיימס מ-3 במרס מודיע על הודעת מילס למפסון בתשובה לדברי נחס פשה:

The Br. Gov. looked forward to the time when, as the result of a treaty, a new era would be established in the relations between the two countries when, Egypt assumed complete souvereignty, Gr. Britain and Egypt would appear before the world as allies and equals.

הנקודות שעמדו עליהן הערבים בתשובתם לנציב על המהמ"ח:

1) שכל חברי המועצה יבחרו, ולא יהיו ממונים כלל. קובלים על דיספרופורציה של הנבחרים היהודים והערבים.

2) זכות ההצבעה רק לאזרחים ארי"ם,

3) למועצה ינתן קונטרול מלא על מדיניות הממשלה.

4) שיכרת חוזה כמו בעירק לסידור היחסים הבין-לאומיים,

ובתוך מסגרת החוזה יהיה כוח למועצה לדון ולקבוע כל העניינים המדיניים, הכלכליים והאדמיניסטרטיביים של א"י.

5) ועד מורכב כולו מחברי המועצה ורק מהם יסונה לדון עם הממשלה על סידור העליה היהודית, ולמועצה תהיה סמכות של קונטרולה ורגולציה של העליה.

6) למועצה יהיה כוח אכסקוסיבי.

16.3.36

אזרחי ביקר מסעם קה"ק ארצות פולין, שויץ, ליטא, לטביה, אסטוניה, בלגיה, אבסטריה, הונגריה ורומניה. המצב קשה מפני המצוקה הכלכלית וקושי הוצאת כספים. דבר אחרון מרפה ידי המעשים. מפריעה גם קרן תל-חי. לקהי"ס אין זה מפריע כל כך. הם אוספים ע"י קופסאות (בפולין היה מקרה שהזמינו קופסאות ולא יכלו לפדותן וקה"ק קנתה אותן). בחנוכה הלכו מבית לבית אפילו לפוע"צ. החומר התעמולתי דומה לחומר קה"ק. ביודית קוראים לקרן תל-חי "יידישער נאצ. פונד". יש אצלם משמעת ופטוס. המוסנט עוזר להם. כובש עכשיו נש משגלונד - זבו. כותב בכל יום ראשון מאמר - לע"ע מאמר כללי, לא ציוני, אבל יוצר קשרים. מפריע גם ההסכם עם קהי"ס. בפולין נעשתה ע"י קרן היסוד החורף עבודה ענקית. יש המון גובים בשכר. הספלגות הציוניות אינן עוזרות. חוזר שולחות אבל עבודה אינן עושות. מזרחי כבר אינו מוכשר לעבודת קה"ק, כי במשך הרבה שנים היתה הסתה מצדם נגד קה"ק. "תורה ועבודה" אינה